YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
27 päivänä syyskuuta 1979 *

Asiassa 230/78,

jonka Tribunale amministrativo regionale del Lazio (kolmas jaosto) on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

SpA Eridania - Zuccherifici nazionali, Genova,

SpA Società italiana per l'industria degli zuccheri, Rooma,

vastaan

Ministro per l'agricoltura e le foreste,

Ministro per l'industria, il commercio e l'artigianato,

SpA Zuccherifici meridionali

ennakkoratkaisun sokerialan peruskiintiöiden määräämisestä ja muuttamisesta 19 päivänä joulukuuta 1974 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3331/74 (EYVL L 359, s. 18) 2 artiklan 2 kohdan pätevyydestä ja tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti H. Kutscher, jaostojen puheenjohtajat J. Mertens de Wilmars ja A. J. Mackenzie Stuart sekä tuomarit P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe ja T. Koopmans,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

julkisasiamies: J.-P. Warner,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunale amministrativo regionale del Lazio on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 3.7.1978 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.10.1978, ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksiä sokerialan peruskiintiöiden vahvistamisesta ja muuttamisesta 19 päivänä joulukuuta 1974 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3331/74 (EYVL L 359, s. 18) pätevyydestä ja tulkinnasta.

2 Kysymykset esitettiin sellaisen kumoamiskanteen yhteydessä, jonka Eridania Zuccherifici nazionali on nostanut sokerin peruskiintiöiden muuttamisesta edellä mainitun asetuksen N:o 3331/74 2 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi tehtyä Italian Ministro per l'agricoltura e le foresten (Maa- ja metsätalousministeriö) sekä Ministro per l'industria, il commercio e l'artigianaton (Kauppa- ja teollisuusministeriö) yhteistä säädöstä vastaan.

3 Nostamansa kanteen tueksi Eridania-yhtiö esittää, että kanteen kohteena oleva säädös on useista syistä lainvastainen, muun muassa siksi, että asetuksen N:o 3331/74, joka on kanteen kohteena olevan säädöksen oikeudellinen perusta, 2 artiklan 2 kohdassa oleva säännös on lainvastainen, sekä siksi, että Italian ministeriöt soveltavat kyseistä säännöstä virheellisesti.

4 Näiden yhteisön oikeuteen liittyvien kysymysten ratkaisemiseksi Tribunale amministrativo on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle seitsemän kysymystä. Neljä niistä koskee asetuksen N:o 3331/74, erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan, pätevyyttä, muut liittyvät kyseisen säännöksen tulkintaan.

Pätevyys

Ensimmäinen kysymys (Euroopan parlamentin kuuleminen)

5 Ensimmäisellä kysymyksellään tuomioistuin tiedustelee, onko asetuksen (ETY) N:o 3331/74 2 artiklan 2 kohdan antamismenettelyn yhteydessä

jätetty kuulematta parlamenttia etukäteen perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdan vastaisesti.

6 Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä joulukuuta 1974 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3330/74 (EYVL L 359, s. 1) 24 artiklan säännökset koskevat peruskiintiöiden vahvistamista yrityksille sokerin markkinointivuosiksi 1975/1976–1979/1980. Näiden säännösten mukaisesti jäsenvaltioiden on suoritettava tämä vahvistaminen noudattamalla kutakin jäsenvaltiota varten vahvistettua perusmäärää ja sellaisten perusteiden mukaisesti, jotka perustuvat erityisesti sen yrityksen, jota asia koskee, viitetuotantoon eli sen keskimääräiseen, tietyllä kertoimella kerrottuun sokerin vuosituotantoon markkinointivuosina 1968/1969–1972/1973; kyseisissä säännöksissä täsmennetään kuitenkin ne tapaukset, joiden yhteydessä on hyväksyttävä myös muita perusteita. Lisäksi 24 artiklan 3 kohdassa säädetään, että "neuvosto hyväksyy määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tämän artiklan soveltamista koskevat yleiset säännöt ja mahdolliset poikkeukset niistä". On huomattava, että Euroopan parlamenttia on kuultu näiden säännösten luonnoksista perusasetuksen N:o 3330/74 valmistelun yhteydessä.

7 Asetus N:o 3331/74 on annettu perusasetuksen 24 artiklan 3 kohdan nojalla ja siinä säädetyn menettelyn mukaisesti; tämä menettely on erilainen kuin se, josta on määrätty perustamissopimuksen 43 artiklassa. Ei voida kuitenkaan vaatia, kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa 25/70, Köster, 17.12.1970 antamassaan tuomiossa (Kok. 1970, s. 1161), että neuvosto laatii yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien asetusten kaikki yksityiskohdat 43 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen; perustamissopimuksen tämän määräyksen osalta on riittävää, jos ratkaistavasta asiasta on olennaisilta osiltaan säädetty kyseisen menettelyn mukaisesti; sen sijaan neuvosto voi säätää perusasetusten täytäntöönpanosta noudattamalla muuta kuin 43 artiklassa tarkoitettua menettelyä.

8 Niinpä neuvosto on pätevästi voinut antaa soveltamisasetuksen noudattamalla sokerialan perusasetuksen N:o 3330/74 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Tätä päätelmää ei muuta se, että 24 artiklan 3 kohdassa neuvostolle annetaan toimivalta sekä toteuttaa soveltamista koskevia toimenpiteitä että päättää perusasetuksen säännöksiä koskevista "poikkeuksista"; tämän käsitteen on kyseisessä yhteydessä katsottava tarkoittavan poikkeuksia, jotka ovat osa perusasetuksessa säädettyä kiintiöiden määräämiseen liittyvää yleistä järjestelmää ja jotka eivät loukkaa siinä vahvistettuja olennaisia osia.

9 Kansallisen tuomioistuimen ensimmäinen kysymys koskee siis loppujen lopuksi sitä, vastaavatko asetuksen N:o 3331/74, erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan säännökset, jotka on annettu, edellä mainitun 24 artiklan 3 kohdan perusteella, tässä tapauksessa sitä, mitä perusasetuksessa tarkoitetaan siinä esitettyjen periaatteiden täytäntöönpanolla.

10 Tribunale amministrativon tässä yhteydessä esittämät epäilykset johtuvat erityisesti asetuksen N:o 3331/74 2 artiklaan sisältyvistä poikkeuksista. Sen 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat pienentää asetuksen N:o 3330/74 24 artiklan mukaisesti vahvistettuja peruskiintiöitä enintään viidellä prosentilla; artiklan 2 kohdassa puolestaan säädetään, että Italian tasavalta voi "muuttaa" samoja kiintiöitä "sokerijuurikas- ja sokerialan rakenneuudistushankkeiden perusteella, jos se on tarpeen niiden toteuttamiseksi".

11 Vaikka Italian tasavallalle annettua toimivaltaa muuttaa kyseisiä kiintiöitä mainitun asetuksen 2 artiklan 2 kohdan nojalla ei ole määritelty täsmällisin määrällisin rajoin, se kuitenkin riippuu rakenneuudistushankkeiden – joita varten on hankittava komission lausunto ja joista on sitä varten ilmoitettava komissiolle ennen 1.7.1978, kuten kyseisen säännöksen viimeisessä virkkeessä täsmennetään – olemassaolosta, eikä tätä toimivaltaa voida käyttää muuhun kuin siihen, mikä on välttämätöntä näiden hankkeiden toteuttamiseksi. Näin ollen tämän toimivallan käyttämistä säännellään tarkoin määrätyillä rajoilla.

12 Tässä yhteydessä on huomattava, että kyseinen toimivalta liittyy jo perusasetuksessa ilmaistuun huolenaiheeseen. Siinä säädetään Italian mahdollisuudesta antaa tilapäisiä mukauttamistukia sokerijuurikkaiden ja sokerin tuottajille, ja poikkeusjärjestelyä koskevissa perusteluissa annetaan selonteko Italian erityistilanteesta – Italiassa ilmastolliset tekijät, ja siltä osin kuin on kyse erityisesti sokerijuurikkaiden tuotannosta, nykyaikaisten tuotantomenetelmien soveltamiseen liittyvät vaikeudet haittaavat näiden tuotteiden tuotantoa.

13 Asetuksen N:o 3331/74 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu toimivalta kuuluu siis perusasetuksessa tunnustettuun tavoitteiseen; sitä rajoittavat tähän tavoitteeseen liittyvät vaatimukset, joita Italian tasavalta kehittää edelleen komission käsiteltäviksi jättämissään rakenneuudistushankkeissa. Näin ollen tämän toimivallan käyttäminen ei ylitä perusasetuksen periaatteiden täytäntöönpanon rajoja.

Toinen kysymys (perustelujen puuttuminen)

14 Tribunale amministrativo kysyy toisessa kysymyksessään yhteisöjen tuomioistuimelta, onko neuvosto noudattanut perustamissopimuksen 190 artiklassa määrättyä perusteluvelvollisuutta antaessaan asetuksen N:o 3331/74, ja erityisesti sitä, ovatko perustelut riittäviä.

15 Asetuksen N:o 3331/74 perusteluissa neuvosto ainoastaan viittaa Italian tasavallalle annettuun toimivaltaan, joka koskee peruskiintiöiden muuttamista rakenneuudistushankkeiden perusteella "ottaen huomioon Italian erityistilanne kyseisellä alalla". Kysymykseen, miltä osin sen tilanne on erityinen, ei vastata itse asetuksessa, vaan edellä mainituissa, perusasetuksessa esitetyissä perusteluissa.

16 Tällainen tapa perustella sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn soveltamista koskevat yksityiskohtaiset erityissäännöt on syytä hyväksyä perusasetuksen ja sen soveltamiseksi annetun asetuksen välisen läheisen yhteyden vuoksi. Näissä perusteluissa ilmaistaan riittävän selvästi toimivaltaisille viranomaisille ja yrityksille, joita asia koskee, se huoli, joka sai neuvoston vahvistamaan kyseiset rakenneuudistushankkeiden yhteydessä noudatettavat yksityiskohtaiset säännöt ja tavoitteet.

Kolmas kysymys (syrjintä)

17 Kolmas kysymys perustuu toteamukseen, että ainoastaan Italian tuottajia uhkaa se mahdollisuus, että asetuksen N:o 3331/74 2 artiklan 2 kohdan soveltamisesta seuraa - sen lisäksi, että kaikkien jäsenvaltioiden yrityksille määrättyjä peruskiintiöitä saatetaan pienentää viidellä prosentilla - heidän toimintaansa kohdistuvia ylimääräisiä rajoituksia. Tribunale amministrativo kysyy, rikotaanko sillä, että tämä rajoitus uhkaa ainoastaan Italian teollisuutta, perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdassa esitettyä yhteisön tuottajien välisen syrjinnän kieltoa.

18 Perustamissopimuksen 40 artiklassa tarkoitettua syrjintää ei tapahdu, jos yritysten erilainen kohtelu vastaa niitä erilaisia tilanteita, joissa nämä yritykset ovat. On kiistatonta, että Italian tilanne sokerijuurikas- ja sokerialalla poikkeaa huomattavasti muiden jäsenvaltioiden tilanteesta. Italian erityistilanne, josta asetusten N:o 3330/74 ja N:o 3331/74 johdanto-osien perustelukappaleissa annetaan selonteko, on johtanut erityistoimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on parantaa koko sokerijuurikas- ja sokerialan talouden rakennetta Italiassa. Muiden jäsenvaltioiden yrityksiin verrattuina Italian yritykset saavat

tietyissä suhteissa osakseen erityiskohtelua esimerkiksi tukien suhteen; tietyissä toisissa suhteissa jotkut yritykset kärsivät Italian erityistilanteesta aiheutuvista haitoista, kuten pienennettäessä tiettyjen yritysten peruskiintiöitä muiden yritysten peruskiintiöiden suurentamiseksi rakenneuudistushankkeiden perusteella.

19 Tällaiset kohtelussa esiintyvät erot perustuvat siis objektiivisiin eroihin, jotka aiheutuvat taustalla olevista taloudellisista tilanteista; näitä eroja ei siis voida pitää syrjintänä.

Neljäs kysymys (perusoikeudet)

20 Neljäs kysymys perustuu näkemykseen, jonka mukaan taloudellisen toiminnan harjoittaminen on taattava, koska se kuuluu niihin perusoikeuksiin, joiden turvaaminen kuuluu myös yhteisön oikeuden tavoitteisiin. Takuun katsotaan ulottuvan yritysten oikeuteen tuottaa niiden peruskiintiöitä vastaavat määrät sokeria, koska kyseinen oikeus katsotaan erottamattomaksi osaksi taloudellisen toiminnan harjoittamista. Tämän näkemyksen perusteella Tribunale amministrativo esittää kysymyksen, vaarantaako peruskiintiöiden muuttamiseen annettu toimivalta asetuksen (ETY) N:o 3331/74 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa niiden yritysten, joita asia koskee, taloudellisen toiminnan harjoittamisen ja rikotaanko sillä näin ollen niiden perusoikeuksia.

21 Tähän kysymykseen on vastattava tarkastelemalla yhteisön lainsäädännössä esitettyjen peruskiintiöiden luonnetta. Kiintiöt osoittavat ne yrityksille yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä taatut sokerimäärät, joita tuottajille annetut hinta- ja myyntitakuut koskevat. Ne eivät rajoita kyseisten yritysten toimintaa, vaan vahvistavat ne tuotantomäärät, joiden kaupan pitämistä koskee se erityisjärjestelmä, joka sokerialan yhteisellä markkinajärjestelyllä on luotu yhteisön sokerintuotannon suojelemiseksi ja edistämiseksi. Eräs tämän markkinajärjestelyn olennaisista piirteistä on, että se muuttuu markkinoiden kehittymiseen vaikuttavien taloudellisten tekijöiden sekä yhteisen maatalouspolitiikan yleisen suunnan mukaan.

22 Tästä seuraa se, ettei yritys voi vedota saavutettuun oikeuteen varmistaakseen sellaisen edun jatkumisen, jonka se on saavuttanut yhteisen markkinajärjestelyn toteuttamisen seurauksena ja joka on kuulunut sille tiettynä ajankohtana. Näin ollen tällaisen edun vähentämistä ei voida pitää perusoikeuksien loukkaamisena.

23 Neljän ensimmäisen kysymyksen osalta on vastattava, ettei niiden tutkinnassa ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen N:o 3331/74 ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan pätevyyteen.

Tulkinta

Viides kysymys (rakenneuudistushanke)

24 Tribunale amministrativo kysyy viidennessä kysymyksessään, onko asetuksessa N:o 3331/74 tai yhteisön oikeudessa yleensä erityisiä arviointiperusteita "rakenneuudistushankkeen" käsitteen arvioimiseksi.

25 On ensiksi huomattava, että rakenneuudistushankkeet ovat osa sokerin yhteistä markkinajärjestelyä ja että ne siten liittyvät yhteiseen maatalouspolitiikkaan kokonaisuudessaan; maatalouspolitiikan tavoitteet on määritelty perustamissopimuksen 39 artiklan 1 kohdassa. Kyseisen artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että suunniteltaessa yhteistä maatalouspolitiikkaa ja sen mahdollisia erityistoimenpiteitä on otettava huomioon maatalouselinkeinon erityisluonne, joka johtuu maatalouden yhteiskunnallisesta rakenteesta ja eri maatalousalueiden rakenteellisista ja luonnonolojen eroista, ja lisäksi aiheellisten mukautusten asteittaisen toteuttamisen tarve. Yhteisön toimielinten esimerkiksi perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamista koskeva käytäntö osoittaa sen, että rakenneuudistushankkeet ovat tavanomainen ja tarkoituksenmukainen menetelmä tällaisten asteittaisten mukautusten toteuttamiseksi. Sen hyvin tiedossa olevan tosiasian vuoksi, että erot Italian eri maatalousalueiden välillä ovat suuria, "rakenneuudistushankkeen" käsitettä, sellaisena kuin se on esitettynä asetuksessa N:o 3331/74, on tarkasteltava näiden toteamusten perusteella.

26 Lisäksi kaikista kiintiöjärjestelmää koskevista asetusten N:o 3330/74 ja N:o 3331/74 säännöksistä käy ilmi, että rakenneuudistushankkeiden tavoitteena on mukauttaa Italian sokeri- ja sokerijuurikasala yhteisen markkinajärjestelyn vaatimuksiin siten, että tämän alan erityissääntöjä ei tulevaisuudessa enää tarvita Italiassa; toisaalta käy ilmi myös se, että rakenneuudistushankkeen on oltava sellainen, että Italian toimivaltaiset viranomaiset ja komissio voivat arvioida, mitkä sokerialan yrityksiä koskevien peruskiintiöiden muutokset ovat tämän tavoitteen kannalta tarpeellisia.

27 Kaikkien näiden tietojen perusteella voidaan todeta, että "rakenneuudistushankkeen" käsitettä voidaan soveltaa sekä koko sokerialaa koskevaan kokonaismukautussuunnitelmaan että vaikutuksiltaan puhtaasti alueelliseen mukautussuunnitelmaan, vaikka tietyn alueen sokerijuurikastuotantoa koskevan asteittaisen mukautuksen yhteydessä tämä suunnitelma koskisi aluksi vain yhtä sokerialan yritystä.

28 Viidenteen kysymykseen on siis vastattava, että asetuksen N:o 3331/74 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rakenneuudistushankkeen käsite määritellään tarkastelemalla sen tavoitteita, joita ovat eri maatalousalueiden välisen epätasapainon tasoittaminen ja Italian sokeri- ja sokerijuurikasalan mukauttaminen yhteisen markkinajärjestelyn vaatimuksiin, sekä sen vaikutuksia, joiden vuoksi toimivaltaiset viranomaiset voivat jakaa peruskiintiöt uudelleen useiden yritysten välillä.

Kuudes kysymys (harkintavalta)

29 Tribunale amministrativo kysyy kuudennessa kysymyksessään, liittyvätkö kaikki yritysten peruskiintiöiden muuttamista koskevan toimivallan rajat rakenneuudistushankkeiden toteuttamisen tarpeeseen, vai onko tässä yhteydessä otettava huomioon myös muita rajoituksia.

30 On heti aluksi huomautettava, että kiintiöjärjestelmä on olennainen osa sokerialan yhteistä markkinajärjestelyä, jonka tarkoituksena perusasetuksen mukaan on taata yhteisössä sokerijuurikkaiden ja sokeriruo'on tuottajille tarvittavien työllisyyttä ja elintasoa koskevien takeiden jatkuminen. Monet asetuksen N:o 3331/74 säännökset, kuten 3 artikla ja 4 artiklan 1 kohta, ovat osoituksena tarpeesta suojella näiden tuottajien etuja. Kyseisen asetuksen perusteluissa viitataan siihen, miten tärkeää on se, ettei peruskiintiöiden muutoksia toteuteta mainittujen etujen vastaisesti.

31 Yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden noudattamisesta, joka on jokaisen yhteisön asetuksia soveltavan viranomaisen velvollisuus, seuraa se, että viranomaisten, jotka ovat toimivaltaisia muuttamaan peruskiintiöitä, on suojattava kaikkia niitä yhteisön oikeuteen perustuvia etuja, jotka saattavat vaarantua. Perustamissopimuksen 39 artiklan, jossa määrätään yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteet, tarkoituksena ei ole pelkästään maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaaminen, vaan myös maatalouden tuottavuuden lisääminen, markkinoiden vakauttaminen, elintarvikkeiden saatavuus ja kohtuulliset kuluttajahinnat.

32 Näin ollen kuudenteen kysymykseen on vastattava, että sekä rakenneuudistushankkeiden vaatimukset että sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, erityisesti sokerijuurikkaiden ja sokeriruo'on tuottajien etujen suojaamisen tavoite, ja myös yhteisön oikeuden yleiset periaatteet rajoittavat asetuksen N:o 3331/74 2 artiklan 2 kohdassa säädettyä toimivaltaa peruskiintiöiden muuttamiseen.

Seitsemäs kysymys (välitön sovellettavuus)

33 Seitsemännellä kysymyksellä halutaan tietää, ovatko Italian viranomaisten asetuksen N:o 3331/74 soveltamisesta antamat säännökset ristiriidassa sen kanssa, että tällä asetuksella on välitön sovellettavuus Italian oikeusjärjestelmässä perustamissopimuksen 189 artiklan nojalla.

34 Se, että asetuksella on välitön sovellettavuus, ei ole esteenä sille, että itse asetustekstin perusteella yhteisön toimielimellä tai jäsenvaltiolla on toimivalta toteuttaa sen soveltamista koskevia toimenpiteitä. Jälkimmäisessä tapauksessa tämän toimivallan käyttämistä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä säännellään sen jäsenvaltion julkisoikeudessa, jota asia koskee; sellaisen säännöksen välittömästä sovellettavuudesta, jolla annetaan jäsenvaltiolle toimivalta toteuttaa kyseiset kansalliset toimenpiteet, seuraa kuitenkin se, että kansalliset tuomioistuimet voivat valvoa näiden kansallisten toimenpiteiden yhdenmukaisuutta yhteisön asetuksen sisällön kanssa.

35 Seitsemänteen kysymykseen on siis vastattava, että yhteisön asetuksen välitön sovellettavuus ja se, että jäsenvaltiolla on kyseisen asetuksen perusteella toimivalta toteuttaa sen soveltamista koskevia toimenpiteitä, eivät ole ristiriidassa keskenään.

Oikeudenkäyntikulut

36 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille neuvostolle ja komissiolle sekä Italian tasavallan hallitukselle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Tribunale amministrativo regionale del Lazion (kolmas jaosto) 3.7.1978 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Esitettyjen kysymysten tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen N:o 3331/74 ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan pätevyyteen.**

2) **Asetuksen N:o 3331/74 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rakenneuudistushankkeen käsite määritellään tarkastelemalla sen tavoitteita, joita ovat eri maatalousalueiden välisen epätasapainon tasoittaminen ja Italian sokeri- ja sokerijuurikasalan mukauttaminen yhteisen markkinajärjestelyn vaatimuksiin, sekä sen vaikutuksia, joiden vuoksi toimivaltaiset viranomaiset voivat jakaa peruskiintiöt uudelleen useiden yritysten välillä.**

3) **Sekä rakenneuudistushankkeiden vaatimukset että sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, erityisesti sokerijuurikkaiden ja sokeriruo'on tuottajien etujen suojaamisen tavoite, ja myös yhteisön oikeuden yleiset periaatteet rajoittavat asetuksen N:o 3331/74 2 artiklan 2 kohdassa säädettyä toimivaltaa peruskiintiöiden muuttamiseen.**

4) **Yhteisön asetuksen välitön sovellettavuus ja se, että jäsenvaltiolla on kyseisen asetuksen perusteella toimivalta toteuttaa sen soveltamista koskevia toimenpiteitä, eivät ole ristiriidassa keskenään.**

Kutscher Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart

Pescatore Sørensen O'Keeffe Koopmans

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä syyskuuta 1979.

A. Van Houtte
kirjaaja

J. Mertens de Wilmars
presidentin tehtäviä hoitava
ensimmäisen jaoston puheenjohtaja